

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

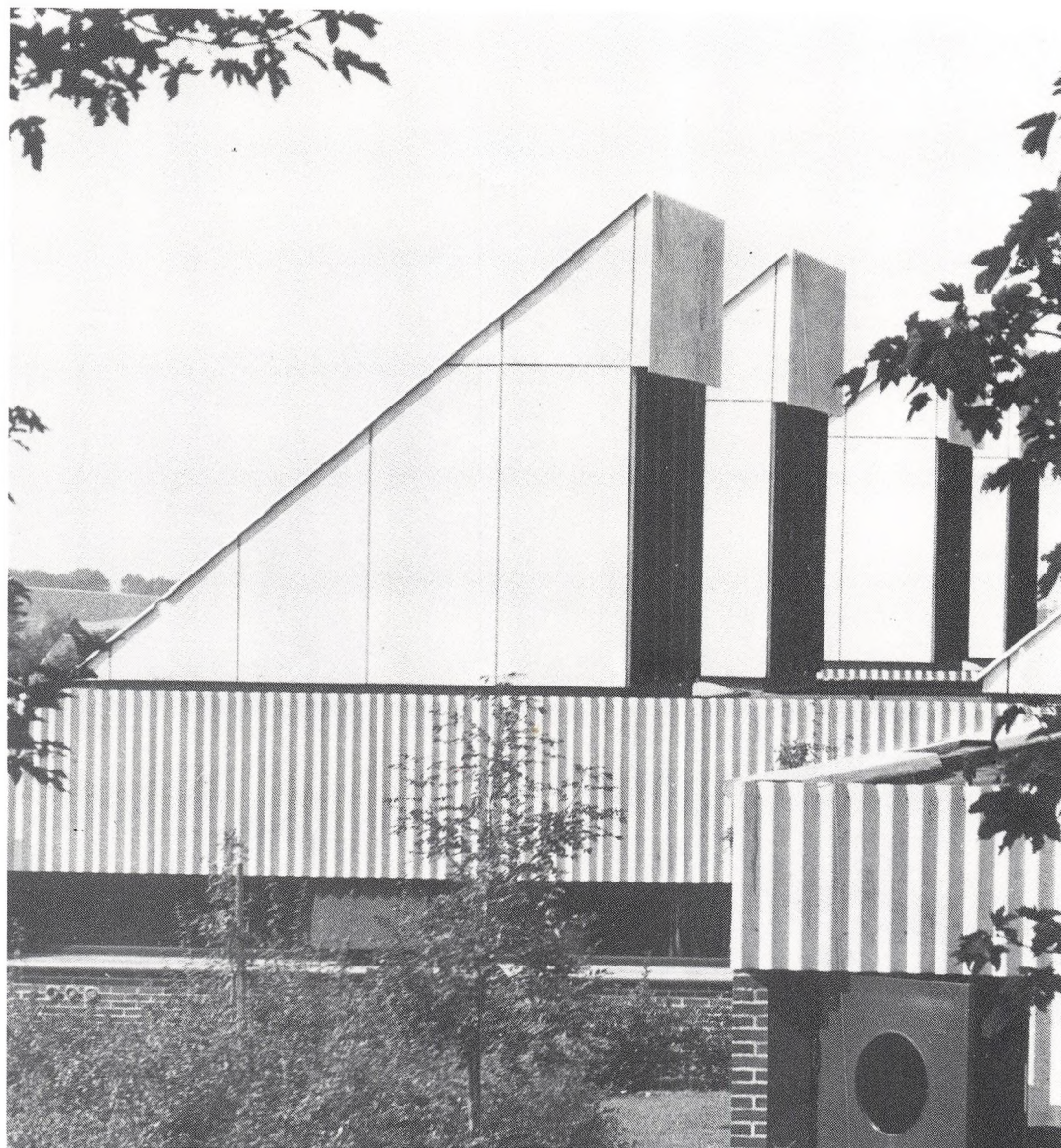
Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Langkær 7

november 1992

Når man kommer kørende til Langkær Gymnasium, ser man et bygningsværk lig med et gigantisk skib med alle sejl sat. Dette syn indgik i det koncept, som arkitektfirmaet Friis og Moltke udarbejdede for byggeriet i 1975.

Farver for fremtiden

Skolen som hule

Langkærs indre præges af kraftige murmassiver og -fremspring. For farvesætningen stod kunstneren Emil Gregersen. I tidens stil benyttede han sig næsten udelukkende af jordfarver, dvs. farver, der er »brækkede« ved iblanding af komplementærfarver, sort og hvidt. Den grundlæggende idé var skolen som hule - med lune farver, der gav eleverne ro til koncentration. - Sidst i 70'erne dikterede moden, at alt skulle være lyst. Resultatet kan i dag ses i kantineområdet: de grå vægge blev malet hvide og de mørkegrønne spær lysegrå. Begyndelsen til et opbrud fra »hulen«...

Farvefryd

Her i 90'erne går trenden tydeligt nok mod klare spektralfarver. »Mal i stærke glade farver«, lød et typisk forslag under Langkærs kvalitetsudviklingsprojekt. Vi opfordrede derfor den århusianske billedkunstner Finn Rasmussen - kendt for spændende og originale farvesætninger på en række institutioner - til at udarbejde et farvesætningskoncept for skolen.

Da Finn Rasmussen præsenterede sit forslag, sagde han blandt andet:

- Vi reagerer på farvernes symboler og forbinder dem med bestemte ting (jord, ild,

Redaktion:
Erling Baastrup
P.V. Christiansen
Claus Jensen
Aage Jørgensen
Ole Straarup
Fotograf:
Søren Halse
Lay-out:
ML kommunikation
Trykkested:
Hinnerup Bogtrykkeri ApS

LANGKÆR må kopieres - helt eller delvist - uden forudgående aftale.

vand, luft), når der sker en påvirkning. Rummenes indbyrdes sammenhæng er også vigtig, da jeg her i høj grad udnytter den psykologiske påvirkning, som et farveskifte kan være, eller den fornemmelse, der opstår ved at gå fra lyst til mørkt eller omvendt.

Desuden udnytter jeg farvekontrasterne, som skabes ved at kombinere klare, lysende farver med brækkede kulører, iblandet enten sort eller hvidt - og måske en farvekombination, der indvirker på betragteren med behag eller det modsatte.

Den blå, den grønne og den gule finger

Det var Finn Rasmussen magtpåliggende at tale til elevernes følelser. Derfor skulle den farvemæssige oplevelse ved at gå til klasseværelserne kunne virke oplivende på eleverne. Hver finger har fået sin egen overordnede vægfarve, så vi i dag kan omtale dem som den blå, den grønne og den gule finger. For at få fingrene til at virke højere og lettere er spærene og lyskasserne malet lyseblå. Endelig fremstår dørene til klasseværelser og fagdepoter som friske accenter i forhold til vægfarven for derved at virke indbydende for eleverne.

Klasseværelserne skal ifølge Finn Rasmussen være forskellige. Vægfarven skal være dæmpet, spærene og lyskasserne under de store pultlys skal derimod have spændende, livlige kulører, så eleverne både kan få ro og inspiration under arbejdet.

Farver for fremtiden

Da malerarbejdet skal dækkes af midler på skolens eget budget, må man regne med, at projektet kommer til at strække sig over adskillige år. I 1991 lykkedes det at få udført Finn Rasmussens farvesætninger i to af skolens fingre. Efter Finn Rasmussens død i februar i år kom jeg til at stå for farvesætningen af den tredje finger i overensstemmelse med hans ideer.

Der har været udbredt tilfredshed med konceptet, som forhåbentlig vil resultere i en farvemæssig helhed på Langkær ved tærsklen til det nye årtusind.

Poul Victor Kjærulff

Lys over Langkær

Gymnasiet er en skoleform, men jo også en bygning. Har elever overhovedet fornemmelse for Langkær som arkitektur? Det spørgsmål var fotografen og jeg optaget af, da vi gik en tur i bygningen sammen med Maj og Ea fra 3a og Ian fra 2n.

Spørgsmålet kan hurtigt besvares. De ved, hvad de taler om, eleverne. De fornemmer umiddelbart de gode løsninger og har et skarpt øje for steder, hvor arkitekterne burde have tænkt sig bedre om.

Alle samtaler om Langkær begynder med lyset. Hvor er lyset rigtigt, - og især: hvor er der for lidt. Vi ledte efter det gode lys og fandt det i finger 1, lige over for lokale 7. Et smalt vindue fra gulv til loft kaster sidelys ind over en væg med bevægelige silhuetter af grene.

Og lokale 2 har skolens bedste undervisningslys, hvis nogen skulle være interesseret. Lyse borde, lyse farver, lyst gulv. Kun et enkelt minuspoint for lino-

leum, der giver et svagt institutionspræg. Gulvtæpper virker hjemligere.

Også gangen mellem finger 1 og 2 har et godt lys, og Ea gjorde opmærksom på træet uden for vinduerne, der havde været usædvanlig smukt i år.

Maj var vild med de nye farver i fingerene. De skaber en indbydende og behagelig atmosfære. De utraditionelle farvesammensætninger overrasker og fryder hver dag.

Derimod var de 'halvnye' farver i fællesområdet kun foragt værd. »Som et sengetæppe fra Dallevale«, forlød det, - så skulle fotografen og jeg ikke have spurgt om mere.

Nu kunne man få den opfattelse, at eleverne er imod mørke områder. Men som alle der har deltaget i en skolefest vil vide, er dette slet ikke tilfældet. Vore guider var meget glade for den mørke siddegruppe ud for finger 2. Et støvet lys på vej mod værtshus. Altid et par guitarer, - et godt sted at være skoletræt et øjeblik.

Ian talte om biblioteket, som burde være hjertet i enhver stor undervisningsinstitution. Et sted at hente viden og inspiration og hengive sig til rolig eftertanke omgivet af gode bøger. Sådan et sted har Langkær ikke, mente han. Og de øvrige var enige. Man kunne diskutere, om ikke det nuværende 'bibliotek' snarere er et sikret boglager. Elever fandt altid døren låst. Ea og Maj havde kun været der et par gange i forbindelse med en 1g-opgave. Hvad skulle vi sige, fotografen og jeg?

Askebægeret - og fuglen

Der var engang, det hed Biblioteksområdet. Fotografen og jeg kommer stadig til at bruge ordet indimellem. I dag hedder det Askebægeret, fortalte man os. Ikke så underligt, for atmosfæren i området får en rygekupé til at virke som en frisk dag ved Vesterhavet. Eleverne var glade for området og talte respektløst om at pudse eller vandskure murene, så rummet blev lysere. I dag er det snarest 'en ørken af mursten'. De ville også have en glasdør i stedet for den mørke silhuet med sigtekornet for enden af området.

Vi ville også have været i laboratorieområdet, men det må blive en anden gang. Så vi skiltes ved bagindgangen. Fuglen dér var der i det mindste ikke noget i vejen med, var alle enige om. Og lyset var i orden.

De tegner til designer

- Hvad tænker *du* på, når du ser Langkærs logo? Vil du vide, hvad *vi* tænker på: tykke trøjer, dynebukser, skisokker, osv.! Er det meningen, at det skal være kendetegnende for vores skole? Blev ovenlyskasserne tegnet for at vi kunne få et smart logo? Vi kan ikke se det smarte i, at varmen stiger op i disse kasser.

Det var en af de reaktioner, vi fik, da vi bad Langkærs første design-hold om en kritisk vurdering af udvalgte områder på skolen. Men eleverne havde også konstruktive forslag:

- Læg glas i loftshøjde, så kan vi beholde både det gode lys og varmen. Og sæt så en række vinduer mere i væggen, så solen kan varme mere op i lokalerne. Design er jo til for at gøre tingene dekorative, - men bestemt også praktiske!

Ensretning

Når design-holdet diskuterer, svirrer det med begreber som flow og handicapvenlig. Det handler naturligvis også om døre:

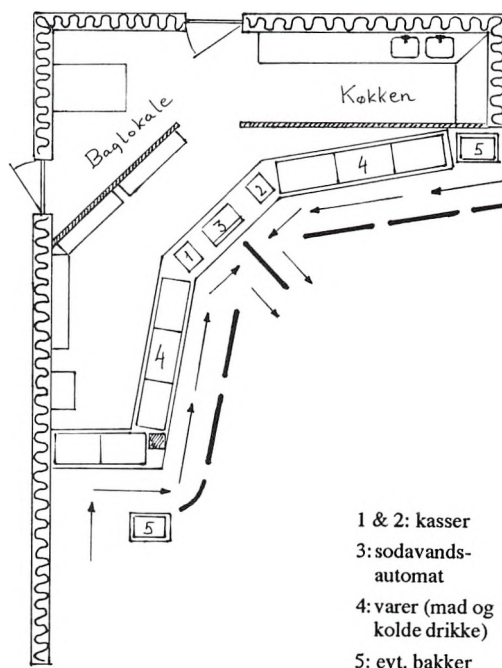
- Alle dobbeltdøre skal ensrettes, så de kan »skubbes«, og håndtagene skal erstattes af skubbeplader. Vi vil også gerne have lettere døre, men det forbyder brandmyndighederne. Mon de samme myndigheder vil være imod, at dørene til klasseværelserne bliver vendt, så de åbner ind i lokalerne og folk på gangene ikke får dem i hovedet?

I de store linjer er der ros fra design-holdet til Langkærs arkitekter. Man nævner specielt de forsænkede, centralt placerede kantineområder og de mange hyggesteder med puder rundt på gangene. - Der er dog ét stærkt kritikpunkt,

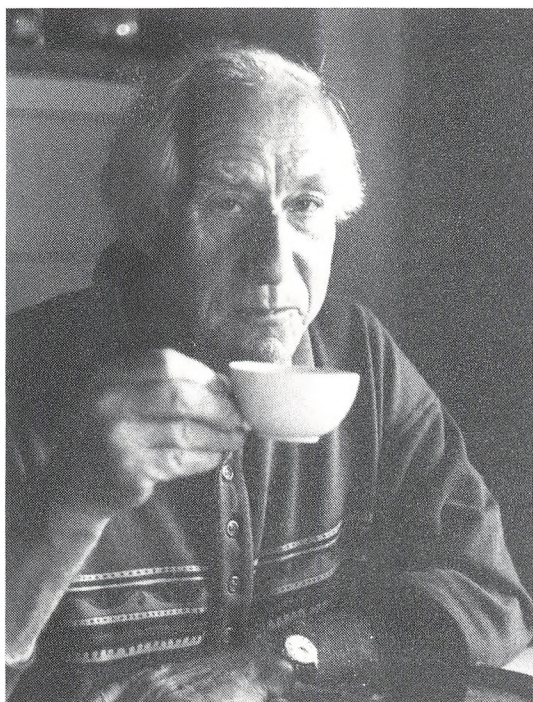
nemlig den måde, som kantine fungerer på.

Kantine

Design-holdet kunne hurtigt skitsere problemerne: Kantine er ikke handicapvenlig; der er lange, trælse køer, fordi der reelt kun kan ekspederes ved én kasse; og der er ofte »kø-stop«, hvor man skal stå og vente på, at den varme mad kommer »midt i det hele«. Helle Jørgensen, 3v, havde følgende løsningsforslag:

Et gennemtænkt og logisk forslag, som stilles vederlagsfrit til skolens rådighed - se, det er design i praksis!

Morten Eriksen »debuterede« som lærer for 13 år siden. På det tidspunkt var han netop gået på pension efter 33 år som landskabsarkitekt ved Århus Kommune. Han har altid malet og tegnet, har rejst meget og brugt akvarelblokken som sin »anden dagbog«. Hans debutudstilling i 1986 på Langkær Gymnasium hed Rejse i Norden. Siden er det blevet til mange udstillinger, bl.a. på Grønland, som han har et særligt forhold til. At han overhovedet kom i forbindelse med Langkær skyldes bl.a., at hans børnebørn gik her; gennem dem lærte han både elever og lærere på skolen at kende.

Om at slå søm i med sutsko

At have en kunstner som gæstelærer sætter perspektiv på undervisningen i billedkunst. På Langkær kan man ofte møde en gæst, som med sin erfaring inspirerer eleverne i deres arbejde med akvarel:

- Man behøver ikke kun at bruge sine egne fejltagelser - det er billigere at se hos naboen. Hjælp hinanden, kig hinanden over skulderen og 'hug fra hinanden': Jo mere snak der bliver om det, man sidder og roder med, jo klogere bliver man, siger gæstelæreren, den 73-årige Morten Eriksen fra Gl. Tilst.

Hvordan ser han på det at have med unge mennesker at gøre?

- Hvis eleverne er motiveret, er det ingen sag. Men der opstår da situationer - som når jeg f.eks. siger, at 'i dén himmel er der lidt turkis' og eleverne så sidder og tænker på en næsten knaldrød farve. 'Det er sgu da ikke rødt', siger de. Men vi taler jo blot om et skær, der kan være over mange ting. Det er vigtigt at få øjnene op for den slags.

- Det er også vigtigt at lære, at der ligger en teknik - et håndværk - bag det, man gør. Man kan ikke slå søm i med en sutsko. Men ellers siger jeg:

'I skal pokker' me prøve ud fra det, I selv synes, og ikke tro, at jeres resultat skal ligne mit. Interessér jer for det objekt, I har foran jer!'

Om der så kommer kubisme, impressionisme, ekspressionisme eller alle ismer tilsammen ud af det - det blander jeg mig faktisk ikke i.

Åbenhed, livserfaring og en uskræmtet glæde ved at blive gammel spiller tydeligt nok også med, når Morten Eriksen underviser:

- Jeg kan sidde ligeså stille og grine ad mange ting, som andre synes er så forfærdelige, fordi jeg har levet det igennem og ved, hvad der sker. Ganske vist siger man, at erindring er billetten til et tog, som er gået. Men det er sgu da ikke forbudt at købe en ny billet til et nyt tog. Man har selv fat i den ende.

Kalender

1. februar 1993 kl. 19.30 holdes orienteringsmøde for ansøgere til 1g og 1HF.

I næste nummer vil vi orientere om de særlige muligheder på Langkær: Connector-linien og Den naturvidenskabelige linie.

Udstillingsplan for »Galleriet på Langkær«

November 1992:

Ulrik Schmedes: Oliemalerier og sættekassebilleder

December 1992:

Birgit Bisgaard: Silkemalede tørklæder, slips, skjorter m.m.

Januar 1993:

Jørgen Jørgensen: Acrylmalerier og akvareller

Februar 1993:

Poul Janus Ibsen: Oliemalerier

Marts 1993:

Eva Lerche: Akvareller

April 1993:

Poul Aage Fogde: Tegninger

Maj 1993:

Arne Kjær: Fotografier